

# **GINDS, TUSSEN DE NETELS**

van Dimitri Verhuist

NTGent in coproductie met  
Theater aan Zee, Boulevardfestival Den Bosch, Les Ballets C de la B, 't  
Arsenaal, zomer van Antwerpen

Première op 15 juli 2011 in de Plantentuin van UG

Speeltekst versie 15 juli 2011

### Personages

Cédric Delfosse: de bruidegom

Emelyne Dupont: de bruid

Céleste Delfosse-Anciaux: moeder van de bruidegom Gilbert

Dupont: vader van de bruid

Lauretta Gazetta: buurvrouw van Céleste

Pierrette Dupont: jongere zus van de bruid Gonda

Laffut: nicht van Emelyne

Léon Muermans: echtgenoot van Gonda

Jacques-André: disc-jockey, afkomstig uit Wallonië

tante Nelly: tante van de bruid, gerante van "hof ter tengelen" en  
amateurfotografe van dienst.

TANTE NELLY:

Ik hou mijn hart vast.

't Is riskant en misschien een heel slecht idee

om een Delfosse en een Muermans in dezelfde ruimte te steken.

Generatie na generatie botert het niet

tussen de Delfossen en de Muermansen.

Een ervijandschap van de zuiverste soort,

waarbij er om de zoveel tijd altijd maar weer een dode moet vallen. Het houdt niet op,

zij teisteren daardoor het leven in Urtica,

en toen Louis, de vader van Cédric, de bruidegom, werd vermoord, heb ik besloten om daar iets aan te doen.

Cédric Delfosse en Léon Muermans zijn

als om hun levenslopen nog een beetje meer te hypothekeren, op

krak dezelfde dag geboren,

Er zaten geen twee uren tussen.

De placenta van de ene was nog niet helemaal opgedweild of de vloer was al vuil van de volgende.

In die jaren werkte ik in de kraamkliniek,

als vroedvrouw,

en aangezien een Delfosse en een Muermans

genetisch gepredestineerd lijken om elkaar naar het leven te staan heb ik gedaan wat ik meende te kunnen doen:

ik heb die twee baby'tjes verwisseld.

Een bevlieging.

En een zinloze.

Ik heb het zo dikwijls willen vertellen.

Dat maakt inderdaad dat Léon in feite de zoon van Céleste is en niet Cédric, de bruidegom.

Ik heb nooit begrepen hoe niemand het ooit heeft kunnen zien want het is zo duidelijk als iets.

Léon lijkt als twee druppels water op zijn biologische vader. Maar de mensen zien natuurlijk alleen maar wat ze willen zien.

SCENE I

CÉDRIC EN MA OP

CÉDRIC:

Ma, is mijn overall al gewassen?

CÉLESTE:

Gewassen wel, gedroogd nog niet. Ik

heb maar twee handen.

Zal ik blij zijn als die plaaster eraf mag.

CÉDRIC:

Simone-van-'t-winkeltje heeft ook maar twee handen, maar  
zij heeft wel een droogkast.

CÉLESTE:

Als Simone-Van-'t-Winkeltje evenveel miserie zal hebben met haar droogkast als met  
haar 5 kinderen,

dan zal ze rap heimwee krijgen naar een wasspeld en een zucht wind. Als ze  
mij uw vader weten op te graven,

en als ze er ook weer leven weten in te blazen, dan

zal ik mij ook een droogkast kopen.

CÉDRIC:

Mama,

zullen we het daar vandaag alstublieft niet over hebben.

CÉLESTE:

Binnen dit en een telbaar geworden aantal uren zijt ge getrouwd, dan  
hebt ge uw eigen vrouw die uw kleren zal wassen.

En zij zal alles beter wassen dan uw moeder ooit heeft gedaan.

CÉDRIC:

Ma.

CÉLESTE:

Zij zal met betere wasverzachter werken,

geurend naar de beste lavendel die er in de Provence of

Joost-Mag-Weten-Waar valt te plukken,

en ze zal alles voor u met liefde in de droogkast smijten

en na vijf minuten zal uw overall zo droog zijn dat de mouwen hangen te kraken  
rond uw armen,

dat ge goesting krijgt om er een emmer water over uit te gieten, zo  
onverdraaglijk perfect droog effenaf.

CÉDRIC:

Ma, ik ga mij geen andere moeder nemen, ik ga gewoon trouwen.

CÉLESTE:

Ik wou gewoon zeggen dat ik geen droogkast voor mij alleen moet hebben: ik zou al drie keer per dag van onderbroek moeten veranderen om eens per week een machine gevuld te krijgen.

CÉDRIC:

En ik wou gewoon vragen of mijn overall al gewassen was!

CÉLESTE:

Wat gaat gij nu nog doen,  
zo vlak voor uw trouw?

CÉDRIC:

Dat bio-farmaceutisch bedrijf waarmee ik onderhandel wil een paar percelen brandnetels afkopen  
om een medicament op basis van netels op de markt te brengen, iets tegen astma.  
Maar de verantwoordelijken daar willen weten of mijn grond niet verontreinigd is door zware metalen  
en vragen een bodemonderzoek.

CÉLESTE:

De boeren die hier hun netels laten drogen als konijnenvoer zullen ook het verschoot krijgen  
als ze horen dat gij in zee gaat met een bio-farmaceutisch bedrijf.

CÉDRIC:

Ge moet die netels niet bekijken als een stuk onkruid.

CÉLESTE:

Dat doe ik ook niet.

CÉDRIC:

Vorig jaar heb ik een kwart van mijn brandnetelooft kunnen verkopen aan een voedselproducent,  
voor brandnetelthee.  
Is goed tegen menstruatiepijn.  
Die stengels kunt ge zelfs laten dauwroten op het land. Ik zal ze verkopen aan een textielfirma  
die daar biologisch afbreekbare kleren mee zal maken.

CÉLESTE:

Uw vader zou trots geweest zijn op u.

Soms maak ik me wijs dat hij is opgelost in een wolk  
en dat hij van tijd tot tijd eens een druppel van ontroering lost, als hij u  
bezig ziet.

CÉDRIC:

Mama,

Emelyne en ik zijn al drie jaar samen,  
over een paar uur is ze uw schoondochter  
en ge hebt haar nog niet één keer gevraagd om te blijven eten.

CÉLESTE:

Ik kap veel te veel zout op mijn eten, en  
ik bak veel te vet,  
de jonge meisjes van tegenwoordig moeten olijfolie hebben,  
geperst op dagen dat de maan in deze of gene stand staat. En  
lightprodukten met toegevoegde mineralen en vitaminen. En  
omega drie of hoe heten die dingen allemaal ...

CÉDRIC:

Gij zijt toch ongelooflijk, ma.

CÉLESTE:

Uw Emelyne heeft nog gevrijd met een Muermans!

CÉDRIC:

Zeggen ze.

CÉLESTE:

Ze zou ooit nog op trouwen hebben gestaan met een Muermans.

CÉDRIC:

Zou hebben! De  
conditionel: zou  
hebben.

CÉLESTE:

zou hebben!

CÉDRIC:

Et alors?

CÉLESTE:

Et alors.

Ik kan die achternaam niet over mijn lippen krijgen  
zonder dat de smaak van stront op mijn tong komt. Uw  
vader is vermoord door een Muermans!

Et alors.

CÉDRIC:

Daar heeft Emelyne niets mee te maken!

CÉLESTE:

Uw Emelyne heeft wel de zoon van een moordenaar in haar gekregen en ze  
heeft daar vast en zeker veel plezier aan beleefd.

SCENE II

GILBERT OP

CÉDRICAF

GILBERT:

Dag Céleste,

Zit gij nu nog altijd in de plaaster, sloor?

CÉLESTE:

Nu moet ik met rechts mijn rug krabben

en geloof mij,

ik heb daar maar de helft zoveel voldoening van.

GILBERT:

Gij vraagt mij nu niet of ik eens wil krabben?

Bon,

Pierrette!

PIERRETTE MET ACCORDEON OP

ZEGT NIETS

GILBERT:

Waar hangt gij toch altijd uit als ik u roep? Zoekt

ons iets te drinken, voor mij en Céleste, de

aanstaande schoonmoeder van uw zuster. En

drinkt een glaasje mee,

het wordt tijd dat ge leert drinken.

Céleste, er is iets wat op mijn lever ligt.

De mensen ....

CÉLESTE:

De mensen deugen niet.

GILBERT:

De mensen kwekken in het rond dat ik mijn aanstaande schoonzoon uitpers

omdat ik hem zou hebben laten betalen hebben voor die kavels grond.

Het verhaal gaat dat ik mijn dochter op die manier min of meer heb verkocht.

CÉLESTE:

Gelijk ik zeg, Gilbert,

de mensen deugen niet.

GILBERT:

Gij weet dat Cédric heeft aangedrongen om te betalen. Hij

stond erop,

Ginds, tussen de netels  
de koppigaard.

Ik had geen halve cent willen krijgen voor die grond. Wat  
van mijn dochter is, is van mijn schoonzoon. Dus het zou  
mij plezieren  
en een groot stuk van mijn schaamte ongedaan maken  
mocht ik het trouwfeest mogen betalen.

CÉLESTE:  
Volledig?

GILBERT:  
Volledig!

CÉLESTE:  
Om dan te moeten horen dat onze familie veel  
te veel heeft gevreten en gezopen, Neen,  
merci,  
ik heb liever dat iedereen voor zijn eigen volk betaalt.

GILBERT:  
Laat mij dan de zaal betalen!

CÉLESTE:  
Dat kan ik niet weigeren.

GILBERT:  
't Hof ter Tengelen staat voor de beste tomate crevettes van 't land.

CÉLESTE:  
Een trouw zonder tomate crevettes is een begrafenis.

GILBERT:  
Als ge het niet erg vindt  
gaat mijn zuster Nelly -z!]  
is hier nu gerante -

CÉLESTE:  
Nelly,  
Zij heeft Cédric nog uit mij getrokken.  
Tegen mijn goesting,  
want ik had hem gaarne nog een tijdje in mij willen houden. Maar  
daar waren mijn weeën natuurlijk teveel aan.

GILBERT:

Als ge het niet erg vindt  
gaat mijn zuster Nelly  
ook de foto's trekken van de feestelijkheden.  
Zeer schone foto's maakt ze,  
en ik zeg dat nu niet omdat ze mijn zuster is.  
Reportages van trouwfeesten en rouwplechtigheden  
daar is ze steengoed in.  
De laatste tijd filmt ze ook meer en meer  
de vraag is daar groter Raar,  
legt le.  
De beelden moeten bewegen,  
dat maakt de herinnering aan de doden later minder des doods.  
Zegt ze.

CÉLESTE:

Foto's.  
Geen bewegende beelden.  
Maar foto's.  
Het leven is al cinema genoeg.  
En de foto's waarop toevallig een Muermans op staat,  
scheuren we achteraf kapot.

GILBERT

En, euh, dat orkest waarover we gesproken hadden ...

CÉLESTE:

Een vers geblazen noot klinkt altijd schoner.  
Dat weet ik,  
Maar vind mij nog eens een orkest dat ten eerste betaalbaar is en  
ten tweede alles kan spelen wat door een zatte nonkel links en  
een één-keer-om-de-tien-jaar-losgeslagen-tante rechts wordt  
aangevraagd!  
Feest of geen feest,  
om het uur houden die trompettisten een pauze van tien minuten, en  
ze zitten dan te paffen en zich dood te vervelen.  
En als ge iets durft te zeggen  
dreigen ze in staking te gaan.  
En daar staat ge dan op uw trouwfeest.  
Kunt ge verdomme nog zelf trompet staan spelen ook.

GILBERT

Mijn zuster heeft een jongen in haar huis genomen. En hij draait plaatjes.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Hallo, ik ben deejay Jacques-André  
en vroeger heb ik keihard een voetbal tegen mijn kop gekregen,  
keihard

Répéter, oefenen, oefening baart kunst.

En dan vragen wij nu de moeder van de bruidegom en de vader van de bruid op de  
dansvloer.

Allée, circuler, madame et monsieur,

Speciaal voor hen deze prachtige mamboiaanse dans- ...

DANS VAN CELESTE EN GILBERT

CÉLESTE, GILBERT EN PIERRETIE AF

SCENE 111

LAURETTA, LEON, GONDA

OP

LAURETTA:

Léon, hebt ge ooit al eens van een tractor gehoord?

LÉON:

Een paard is nu in de mode.

Ik heb gehoord dat er hier in de gemeente biologisch geboerd gaat worden. Dat er alleen nog hout mag worden verkocht van bomen waarin door en door gelukkige vogels hebben gefloten in biologisch volledig afbreekbare nestjes.

LAURETTA:

Wat heeft dat paard daarmee te maken?

LÉON:

Het is minder belastend voor de bodem wanneer ik de grond met een paard bewerk dan wanneer ik daar zware machines voor gebruik.

LAURETTA:

Onze Fransiscus van Assisi doet tegenwoordig ook aan ecologische landbouw.

LÉON:

Als het moet wel.

Ik heb geen zin om ukkelele te staan spelen op straat om mijn facturen te kunnen betalen,

LAURETTA:

Ge kunt dat beest uitwringen van het zweet telkens als gij het hebt bereden.

LÉON:

Zo'n paard moet getraind worden. Als het hele dagen op stal zou staan, zou het tot niet veel in staat zijn en kan ik het beter naar de beenhouwer dragen.

LAURETTA:

Dat paard zal nog niet te snel in de lookworst belanden. De mensen zien u er veel te vaak en te gretig op rijden en dat is niet altijd in de richting van uw veld.

GONDA:

De kleine is ziek.

LAURETIA:

Dat hij eens gaat kijken, het is ook zijne kleine.

Hebt ge ooit al eens uw kind ververst, Léon?

Hebt ge 't al eens gekieteld?

Z'n rugske gestreeld?

LÉON:

Waar bemoeit gij u eigenlijk mee?

GONDA:

Ja, waar bemoeit gij u eigenlijk mee?

LÉON:

Moest ik hier geen kreng van een kuisvrouw aantreffen,

ik zou met meer plezier en wat vaker in mijn eigen kot zijn.

En dan zou ik maar al te graag met de kleine op mijn schoot in de zetel zitten.

LÉON WEG

GONDA:

Léon, het is simpel,

als gij niet van plan zijt eens een emmer vast te pakken

dan moet ik wel hulp van buitenaf zoeken.

GONDAWEG

TANTE NELLY:

Als voorgerecht je stel ik u gaarne voor: een

medley van wilde netel en grote netel met

een accentje munt

en een flauw vermoeden van basilicum.

SCENE IV

CÉDRIC EN CÉLESTE OP

CÉDRIC:

Mama, het is nooit bewezen dat onze pa vermoord is door een Muermans ..

CÉLESTE:

Het is ook nooit bewezen dat Muermans die moord niet heeft gepleegd. Er was er maar één die baat had bij de dood van uw vader en dat wás Muermans. zijn voornaamste concurrent.

CÉDRIC:

Daar heeft Emelyne niets mee te maken. Daarbij, het is niet omdat ge iets met een Muermans zou hebben gehad dat ge daardoor ook een Muermans wordt.

CÉLESTE:

Wie met een hond slaapt krijgt zijn vlooiën. Het is tegen de natuur der dingen in dat ge in staat zou zijn van een Delfosse te houden als ge ook van een Muermans hebt kunnen houden.

CÉDRIC:

Ge zijt weinig hoopvol voor de mensheid, mama.

CÉLESTE:

Het is het enige wat ik nog kan doen voor uw vader, ik vergeet niet en ik vergeef niet.

CÉDRIC:

Mama, ik zal u nooit vragen om uw rouw af te leggen. en ik versta uw verdriet, maar het is wel al 27 jaar geleden

LAURETIA:

Koekoek, ik stoort toch niet?

CÉDRIC:

Maar ge hebt u zoveel om de doden bekommerd dat ge vergeten zijt rekening te houden met de levenden.

CÉIESTE:

Ge zat in mijn buik buitelingen te maken  
en te schoppen  
als ze hem hier levenloos voor mijn deur legden ...  
afgemaakt met een slecht geslepen mes.

CÉDRIC:

luistert ge naar mij?  
Ik sta hier voor u: uw  
zoon.  
Moet ik óók eerst dood zijn voor ge mij belangrijk genoeg vindt? Ik  
hou van een vrouw, Emelyne Dupont.  
ik wil er mee trouwen  
en gij negeert dat belangrijke hoofdstuk van mijn leven,  
misschien wel het allerbelangrijkste,  
gewoon omdat zij in het verleden eventueel iets zou hebben gehad  
met iemand die de verkeerde naam draagt.  
Uw kleinkinderen kunt ge krijgen,  
maar ge zult er toch mee moeten leren leven  
dat ze gebaard zullen worden door iemand die ...

CÉIESTE:

Zes maanden was ik zwanger van u.  
Moest een muzelman zijn schapen kelen  
zoals uw pa klungelig de strot werd doorgesneden,  
Allah zou hem terstond naar de verdoemenis bliksemen.  
En waarom?  
Afgunst over grond,  
of een discussie over verkoopprijzen.  
De waarde van een leven loopt hier gelijk op  
met de prijs van een vierkante meter ...  
Uw vader was niet bekijkelijk meer,  
zodanig was hij toegetakeld.  
We hebben er zout op gestrooid om hem te ontzwellen, zodat  
uw grootmoeder, het stoffelijk overschot kon groeten zonder er  
nachtmerries aan over te houden ...  
niet dat we daarin geslaagd zijn.  
Toen het enkele weken later begon te sneeuwen  
en er hier in de straat geen korrel zout meer over was  
om op de weg te strooien,  
heeft heel de buurte mij met een scheef oog verwijtend aangekeken.  
Komt mij dus niet zeggen dat ik hoopvol moet zijn voor de mensheid,  
snotneus.

En voor de rest:

Als het voor u onmogelijk is om zonder haar gelukkig te zijn dan  
hoop ik dat jullie samen gelukkig zijn  
en ik ga beginnen met mijn best te doen.

Omdat gij nu nog de enige zijt  
waarvan ik heb te hopen dat hij gelukkig mag zijn. Ja?

Is het zo goed?

Zegt mij eens:

wat eet ze graag, uw Emelyne?

TANTE NEIY:

Mini boekweitflensjes met handgeplukte brandneteltoppen! Tatààà! lekker!

CÉDRIC IS AL LANG BUITEN

SCENE V

LAURETT

A

Koekoek;

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Koekoek,

wie dat er hier is zo op het onverwachts!

Lauretta, dames en heren!

Zij staart teeR Riet?

En wat mogen wij draaien voor Lauretta Gazetta?

Heeft de lieflijke buurvrouw van de bruidegom enige muzikale préférences?

LAURETTA

O, als het maar hoempapat ben ik al content.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Het werkwoord hoempapaën, mademoisellen en meneren! Ik

hoempapa, gij hoempapat, wij hoempapaën,

het hele kot zal tegen morgenochtend stevig hebben gehoempapat. En

wat denkt Lauretta Gazetta,

mogen wij haar eens aan het karaokemasjien leggen?

LAURETTA

Oei ,oei, oei, meneer,

nu vraagt ge veel van mij,

ik heb een stem om aangebrande casserollen mee schoon te schrobben.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Dat ware een gedacht:

potten schrobben met uw stem tot ze blinken gelijk nieuw. Allez

vooruit met de geit,

haalt boven dat bijzondere zangtalent van u.

Speciaal voor haar buurjongen

die straks de schoonste nacht van zijn leven gaat beleven, zingt

Lauretta

"Spanish Eyes".

LÉON EN GONDA OP

LAURETTA

Gonda, waar is hij gisteravond op zijn paard naartoe gestoven?

GONDA:

Dat moet ge hem vragen, Lauretta.

LAURETTA:

Een vrouw zou moeten weten waar haar man uithangt!

LÉON:

Mijn vrouw weet maar al te zeer waar ik gisterenavond was, Bij een klant.

GONDA:

Ik ging het net zeggen,  
bij een klant.

LAURETTA:

Gaan onderhandelen over de prijs voor een baal brandnetelstro, zeker?

LÉON:

Ik kan moeilijk gaan onderhandelen over de prijs van een kilo koteletten, ik kan er ook niet aan doen dat ik hier geboren ben.

Urtica: de wereldhoofdstad van de brandnetel.

Iets anders vertikt het hier te groeien.

Alleen de tengels

en een handvol mensen

is stom genoeg om zich hier te willen vestigen.

LAURETTA:

En wat hebt ge gekregen voor uw baal?

LÉON:

De prijs.

Wat in feite te weinig is voor iemand die een baby heeft te onderhouden plus een kuisvrouw die zich ongevraagd mee aan onze tafel zet en vreet als een halve kazerne uitgehongerde legionairs.

GONDA:

Gaan we alstublieft voor één keer geen ruzie maken.

Emelyne trouwt.

LÉON:

Ja, met die biokabouter.

GONDA:

Léon, wat mankeert er u ?

LÉON:

Die Cédric trouwt alleen maar met uw nicht  
hoe heet ze daar,

GONDA:

Emelyne!

LÉON:

Emelyne, juist ja ...

Hij trouwt er alleen maar mee  
omdat hij op die manier er een serieuze lap grond bij krijgt. Die  
kerel zou zelfs een pekelharing ten huwelijk vragen,  
als dat zijn kapitaal maar voldoende zou verhogen.

LAURETTA:

O jij godverdomse smoelentrekker, jij.

LÉON:

Ik zal geen gelijk hebben, zeker.

LAURETTA:

"Die Cédric trouwt alleen maar met uw nicht, hoe noemt ze daar?

E | ? "

ve yne ....

Hij wordt waarschijnlijk nog altijd elke ochtend wakker,  
zwemmend in de klanken van haar naam,  
onze heilige Hypocritus hier!

Hij heeft er godverdomme nog mee gevrijd en  
nu weet hij ineens haar naam niet meer.

GONDA:

Is dat waar, Léon,  
hebt gij nog met mijn nicht gevrijd?

LÉON:

Dat zou kunnen.

GONDA:

Dat zou kunnen?

LÉON:

Wel ja,  
dat zou kunnen ...

GONDA:

En gevrijd,  
wat is dat dan?

LAURETTA:

Ze hebben samen nog met de hoelahup gespeeld

LÉON:

Mens, wat voor vragen stelt jij toch altijd?

GONDA:

Dat is raar.

Gij hebt niet één van uw jeugdvriendinnekes voor mij geheim gehouden ...

LAURETTA:

Die twee hebben nog op trouwen gestaan;

LÉON:

Vreselijk leven is dat hier.

De mensen rollen u in hun roddels

tot ge geen asem meer hebt

Nog erger dan de haagwinde die zich op uw oogst heeft vastgezet en

al wat groeit en geld opbrengt naar de kloten helpt.

LAURETTA:

De mensen,

altijd zijn het de mensen.

GONDA:

Dat ge mij nooit over Emelyne hebt verteld.

Voor al omdat Emelyne ondertussen voor u aangetrouwde familie is.

LÉON:

Het verleden is het verleden.

LAURETTA:

Uitleggen ...

LÉON:

Is dat niet schoon dat het verleden er voor mij niet meer toe doet. Dat  
het verleden als het ware niet heeft bestaan.

Ik ben met u een verhaal begonnen

en voor mij houdt dat meteen ook in

dat alle voorgaande verhalen onbestaande worden.

LAURETTA:

Uitleggen ."

LÉON:

Mag ik er iedereen wel eventjes op wijzen dat ik het ben die  
het destijds heeft uitgemaakt met Emelyne.

Voor ge hier nog gaat denken dat ik naar haar smacht.

Onnozel werd ik van haar

en hoewel ik hem niet kan rieken

heb ik te doen met Cédric, dat stuk onkruid van een Delfosse, die  
nog niet goed beseft wat het betekent

om zijn hele verdere leven met die geit te moeten slijten. De  
weg naar de kist zal recht maar lastig zijn.

LAURETTA:

Uitleggen, smoelen trekken en peetjes tekenen.

LÉON:

Gonda, of gij hebt tegen het eind van deze week dat mens met dweil en al op straat  
gesmeten,

of ik bol het hier af,

voorgoed.

Gonda?

LÉON WEG

GONDAWEG

SCENE VI

LAURETTA:

Uit het zaad van een distel is nog nooit een roos geboren  
zei ons vader altijd,

Ik ben niet lang genoeg naar school geweest  
maar mijn simpel verstand zegt mij  
dat slechtheid slechtheid maakt.

Als de stam rot is, kan detak niet deugen.

Emelyne, haar ma had een voile van schijnheiligheid over haar,  
en dat is dan uiteindelijk ook gebleken.

Ze is op een zondagochtend naar de bakker om pistoletjes gegaan, terwijl  
het daar in huis al jaar en dag de gewoonte was dat de man om pistoletjes  
ging,

En het is toch wel wreed toevallig  
dat Edouard van Rosa die ochtend ook malgré om pistolets moest,  
terwijl hij met zijn valse tanden geen pistolets verdroeg,  
en dat ook hij nooit is weergekeerd,  
niet met een pistolet,  
niet met een taartje,  
niet met een carré confituurtje,  
met nietsmendal.

SCENE VII

CÉDRIC EN CELESTE OP

CÉDRIC:

Mama, ge weet dat ik geen man ben voor een kostuum.  
Een kostuum dat is iets om te dragen op uw begrafenis.

CÉLESTE:

Op uw begrafenis en op uw trouw!  
Zit uw broek goed?  
Het enige wat er nu nog aan mankeert is een plastron.

CÉDRIC:

ik nijp nog liever zelf mijn keel dicht.

CÉLESTE:

Dat zegt ge omdat ge geen plastron kunt knopen.  
Gaat nu uw meisje maar halen,  
Kunt ge samen met uw aanstaande aankomen.  
Zo hoort dat.  
Het zijn geen koppels die apart aankomen en apart vertrekken.

SCENE VIII

PIERRETTE OP EN EMEIYNE OP

PIERRETTE:

Uw onderlip heeft precies een beetje last van de zwaartekracht. Hebt ge geen zin om te trouwen?

EMEIYNE:

Tuurlijk wel

ik heb er lang over zitten fantaseren,  
over de man van mijn leven,  
mijn bruidskleedje ...

Nu is er niets te fantaseren meer aan,  
alle blanco vlekken zijn ingevuld, dromen  
is gevaarlijk.

PIERRETTE:

Ziet ge hem graag?

EMEIYNE:

Cédric zal mij nooit kwaad doen.

Een harde werker met verantwoordelijkheidsgevoel.

Iemand die zijn vak met bezieling uitvoert.

Hij wast zijn handen als hij gepiest heeft,  
weet een moestuin te onderhouden,  
en hij rookt niet.

PIERRETTE:

Uw ridder op zijn wit paard!

EMEIYNE:

Pierrette,

we moeten nog afwachten met wie gij ooit zult thuis komen.

PIERRETTE:

Of is het léonneponneke die nog in uw kop zit?

EMELYNE:

Wie?

PIERRETTE:

Léon Muermans,  
the loverboy also known as léonneponneke.

EMELYNE:

Het was een zeer slecht idee van ons vader om u aan die wijn te laten zitten.

PIERRETTE:

Léon is al drie avonden op rij onder uw raam gezien.

EMELYNE:

Wie zegt dat?

PIERRETTE:

Ik!

Want ik heb hem daar met mijn eigen ogen gezien. Hij zat op zijn paard onder uw raam.

EMELYNE:

Wat zit hij nu onder mijn raam op een paard te doen?

PIERRETTE:

Daar verschiet ge van, hè,  
een ezel op een paard.

Hij doet het express,  
om op te vallen.

Ze gaan zeggen dat hij niet ónder het raam van uw slaapkamer stond,  
maar in uw slaapkamer.

In uw bed zelfs.

Met paard en al.

Cédric gaat dat te horen krijgen.

EMELYNE:

Cédric zit hele dagen tussen zijn netels  
en daar krijgt hij nooit iets van te horen  
van al die roddels

Dat is waarom hij zo zot is van zijn onkruidstengels,  
omdat ze hun klep houden.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Aller circuler, mademoisellen en meneren, tijd  
voor stevige danspas op het dansparket.

Geachte cowboys en cowboy-innen,  
verwanten van de bruid en al hare prachtige vriendinnen,  
maak de spieren soepel  
want de line-dance gaat beginnen.

STOELEN STAPELEN

SCENE IX

DJ

JACQUES-ANDRÉ:

(ZINGT)

Bom bom bom bom,  
 hoor de klokken weer 's luiden,  
 bim bam,  
 oh wat gaan ze weer te keer,  
 bim barn,  
 't zijn de klokken van het zuiden,  
 bim bam,  
 en van Onze Lieve Heer,  
 bim barn,  
 maar als de klokken blijven luiden,  
 bim barn,  
 dan doen uw oren zeer ...  
 TOT EMELYNE EN CEDRIC

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Emelyne is haar naam.

En daar komt ze.

Daar komt ze.

Daar komt de bruid ...

En zoals onze goede vriend Paulus in zijn eerste brief aan  
 het volk der Karinthiërs schreef,

FRoor bellaalEi iA !:let ze'veAEle !:laafElst\,ll(, !:let AegeAEle 'lers,

ik citeer:

"Maar als zij zich niet kunnen beheersen,  
 kunnen zij beter trouwen dan door verlangen te worden verteerd." Wel,  
 Emelyne meisje,  
 dan vraag ik u nu plechtig:  
 kunt gij u nog een beetje beheersen?

Zijt gij uit vrije wil  
 en met de volle instemming van uw hart  
 naar hier gekomen om met Cédric te trouwen?

Zijt gij bereid kinderen als geschenk van uw liefde te aanvaarden, hen  
 in precies diezelfde liefde te laten delen  
 en hen in de geest van de Heer ons Verlosser op te voeden?

Cédric,  
in de epikiese van dit sacrament ontvangen de echtgenoten de zegen van de Heer.

Hij is het zegel van hun verbond,  
de altijdstromende bron van hun liefde,  
de kracht waardoor hun trouw wordt vernieuwd.

Wat God heeft verbonden,  
mag een mens niet scheiden.

Staat u dat aan?

Geachte feestzwijnen en -zeugen,  
het ogenblik is gekomen  
om de bruid en de bruidegom aan het altaar te vragen en  
de cérémonie spectaculaire in te luiden.  
Tenzij, tenzij,  
mademoiselles et mes jeunes hommes,  
tenzij iemand grondige bezwaren zou hebben  
tegen het zodadelijk te voltrekken huwelijk.

TANTE NELLY:  
Ik zou eigenlijk iets willen zeggen ...

LAURETTA:  
Nelly, bakkes!

GILBERT:  
Mijn dochter is in haar apenjaren met allerlei mansvolk thuisgekomen  
waarvan ik liever de hielen dan de tenen zag.  
Ik heb mijn hart vastgehouden voor dat kind,  
meer dan eens.  
Ze had geen betere jongen kunnen treffen dan Cédric ;  
een pretentieloze, integere, noeste kerel.  
Het midden tussen een bijbelprentje  
en een sovjetmodelarbeider.  
Ik heb hem graag  
en ik ben trots zijn schoonvader te mogen zijn.  
Het enige wat ik mij soms afvraag,  
maar dat kan aan mijn woelige natuur liggen, is  
of Emelyne even goed als haar vader beseft  
welk geluk zij heeft,  
of hebben kan,  
met deze man.  
en hier hou ik het bij.

CÉLESTE:

Mijn zoon heeft mij vandaag op iets gewezen  
waar ik niet goed van was.  
Hij heeft mij in liefde geraakt  
waar het zeer doet.  
Cédric staat voor het altaar,  
niet ik.  
Het is zijn hart dat moet spreken,  
niet het mijne.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Psalmodiëren wij dan nu een akt van liefde.

CÉDRIC EN EMELYNE

ZINGEN Let the stars fade and  
fall and I won't care at all  
as long as I have you

Every kiss brings a thrill  
and I know that it will as  
long as I have you

Let's think of the future  
forget the past  
you're not my first love  
but you're my last  
Take the love that I bring  
then I'll have everything  
as long as I have you.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Dan verklaar ik jullie nu verenigd als man en vrouw.

APPLAUS, KUSSEN EN OMHELZINGEN

TANTE NELLY:

Als tussenschotel stel ik u gaarne voor:  
fusilli met brandnetel en parmesan  
en huisgemaakte pistolets.

GILBERT:

Nelly,  
als ge het aandurft om één pistolet op mijn bord te leggen, schijt  
ik al uw bloempotten vol.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Bewegen,

mesdammekes en monsieurkes,

bewegen is goed.

Goed voor de cholesterol

en goed voor het bloed.

Bewegen moet je doen in de strijd tegen het overgewicht.

Bovendien heeft bewegen een positief effect op het algemene gevoel van welbevinden.

Dans naar de vaantjes dat flubiet van u,

rock uw vetrol naar de knoppen

en doe de Dalai Lama.

Allez, allez, niks geneuzeld en niks getreuzeld,

iedereen de dansvloer op

Er staat een paard in de gang,

jaja, een paard in de gang.

TANTE NELLY:

A table!

Stoemp maison van raapstelen en brandnetel in  
de mousselinesaus

ALLEN WEG (BEHALVE EMELYNE)

SCENE X

LÉON:

Ge ziet er goed uit.

Dat erl::lielskleelje z9l::1 bi Règ SER9Rer staaR,  
als ge Aet FAet e'ofertbliqAg eFeeg.

EMELYNE:

Wat komt gij hier doen?

LÉON:

Ik ben uitgenodigd.

EMELYNE:

Omdat ge de man zijt van mijn nicht.

LÉON:

Ik heb zelf niets anders beweerd.

EMELYNE:

Waar is mijn nicht?

LÉON:

Gonda staat thuis nog voor de spiegel.

Lijntje hier, poedertje daar ...

EMELYNE:

En ge vond het niet nodig op haar te wachten, tst  
ze ldaar was?

LÉON:

Hij die wacht, wordt niet geacht.

EMELYNE:

... Wat doet ge met de kleine vanavond?

LÉON:

De kleine?

EMELYNE:

Thibault... uw zoon.

LÉON:

Gonda regelt al die dingen.

Dat is ten anderen toch waarom ze moeder wou zijn.

Zijt ge een beetje blij,  
mevrouw de bruid,  
zo op de schoonste dag van uw leven?

EMELYNE:

Denkt maar niet dat gij me blijer had kunnen maken.

LÉON:

Dat is het laatste van mijn gedachten, meiske. Ik  
bezit te weinig hectaren voor uw geluk, met mij  
valt er geen imperium op te bouwen.

EMELYNE:

Ik heb gekozen voor zekerheid, Léon,  
en dat heeft niets met hectaren te maken ... Ik  
heb gekozen voor zekerheid  
en uw zoon hoopt wellicht dat zijn vader dat ook heeft gedaan.

LÉON:

Zekerheid?

Bedoelt ge de zekerheid van de televisie die elke avond om zeven uur  
aanstaat?

De zekerheid dat er elke vrijdagochtend iemand roept:  
"Hebt ge de vuilzakken al buiten gezet?"

EMELYNE:

De vuilzakken worden hier de dinsdags buiten gezet.

LÉON:

De zekerheid van 's zondags 's avonds gezellig frieten uit het frietkot en  
elke dinsdag wortelstoemp met worst.

De zekerheid van de onderbroeken in de linkse wasmand  
en de handdoeken in de rechtse.

De zekerheid van rode washandjes voor mevrouw  
en bruine voor meneer.

De zekerheid van proper gekuiste ruiten als er bezoek komt.

De zekerheid van jaarlijks te vernissen deuren.

De zekerheid van sparen.

De zekerheid niet meer te weten wat nu weer gekocht voor haar verjaardag. De  
zekerheid van spijt.

De zekerheid van gestreken zakdoeken.

De zekerheid van hemden met nog alle knopen aan.

De zekerheid van een met kinderen gecamoufleerde eenzaamheid.

De zekerheid van twee keer van de grond per maand.

De zekerheid van boodschappenlijstjes.  
De zekerheid van de vaste tandenborstel proper in het bekertje. De  
zekerheid van vragen: "Zie ik er goed uit?"  
De zekerheid dat hij zegt van wel, zonder te hebben gekeken.  
De zekerheid van zaterdag in de supermarkt.  
De zekerheid van zelfbevrediging in bad.  
De zekerheid van poepen na een ruzie.  
De zekerheid van ruzie.  
De zekerheid dat hij gaat lijken op zijn vader.  
De zekerheid van geruisloos verdwenen vrienden.  
De zekerheid van middagen op de middag.  
En van nachten enkel 's nachts.

EMELYNE:

Neem uw feestmaal in een plastic potje mee,  
en speel het thuis naar binnen,  
vóór uw teevee die vanaf zeven uur aan staat.  
Steekt er een kaarske bij aan.  
De zekerheid van bereide maaltijden en  
de microgolfoven die ting-tlng doet.

LÉON:

Ge trouwt vandaag niet uit liefde.  
Ge trouwt om mij pijn te doen.  
Ik zal het anders zeggen:  
ge trouwt niet met Cédric  
Ge trouwt tégen mij.

EMELYNE:

Mag ik 'r u op attenderen dat gij eerder dan mij zijt getrouwd?

LÉON:

Het was verkeerd van mij om te trouwen.  
Ge herkent ze direct,  
de sukkels die uit een relatie komen  
en te koppig zijn om het verdriet te willen voelen. Ze  
springen in een andere relatie  
en ze maken een kroost pagadders.  
Luid krijsend dat ze zo gelukkig zijn.  
De kinderen die zijn geboren uit een nederlaag,  
ze zijn niet te tellen.

EMEYNE:

Het is jammer voor al het werk dat ge in deze speech hebt gestoken, Léon,  
maar ik zie Cédric graag.

LÉON:

Ge ziet hem graag.

Maar bemint ge hem?

EMELYNE:

Léon, vandaag is de schoonste dag van mijn leven. Als  
ge gekomen zijt om die om zeep te helpen  
en alle aandacht naar uw zieligheid te trekken ...

LÉON:

Nog één ding wil ik u zeggen

en daarna zult ge nooit geen last meer hebben van mij.

EMELYNE:

Uw tijd loopt.

LÉON:

ZWIJGT

EMELYNE:

Dat uw tijd loopt.

LÉON:

Ik mis u, en

ik wil u.

EMELYNE:

Dat zijn er dan twee.

LÉON:

Stopt met zo hard te zijn.

Ik ben ongelukkig met mijn leven.

Had gij zonder mij nu nog gelukkig geweest: a la bonheur. Maar

gij zijt evenmin gelukkig.

gij speelt dat geluk van u.

Dat maakt het malcontentement van mijn alledaagse dagen nog ondraaglijker.

SCENE XI

GONDA:

Léon!

Was het dan echt teveel om efkes op uw vrouw te wachten?

LÉON:

Gonda, dat is waar mijn leven uit bestaat:

wachten op een vrouw.

GONDA:

Wie wacht, wordt geacht.

Moest ge zelf uw hemden strijken dan zoudt ge niet moeten wachten.

LÉON:

Gij strijkt ze,

omdat ge ze wilt strijken!

Omdat strijken u gelukkig maakt!

Gij voelt u een vrouw, dankzij dat strijken en

ge moet niet zeggen dat het geen waar is

want gij koopt mij alleen maar hemden die lastig om te strijken zijn.

GONDA:

Hoort ge dat, Emelyne, meiske,

dat is nu het huwelijk, zie. Waar

is Cédric?

EMELYNE:

Ik veronderstel dat hij gastheer speelt.

GONDA:

Ja, het is wat, zo'n trouwdag.

Al die mensen die tevreden moeten worden gehouden.

Ik zeg het u, neemt het aan van iemand die het al eens heeft meegemaakt: op een trouwfeest wordt er uiteindelijk nog het minst van al gefeest door de bruid en de bruidegom zelf.

Werken is het.

Eigenlijk heb ik pas geweten hoe de ambiance op ons trouwfeest was

toen ik achteraf de foto's zag.

LÉON:

Ik ga even mijn ronde doen.

GONDA:  
Doet dat,  
ik zie u straks,  
Léonnepon,

EMELYNE:  
Hoe noemt gij hem?  
Léonnepon?

GONDA:  
Ja, Léonnepon.  
Vooral als ik in zijn dikke, malsige billen knijp  
noem ik hem graag Léonnepon.  
Léonnepon.

EMELYNE:  
Hebt gij nog geen glaaske champagne gekregen?

GONDA:  
Het is vriendelijk  
maar ik durf niet goed.

EMELYNE:  
Ge moet toch geen schrik hebben om u te bezatten.  
Als ge dan onzin uitkraamt vergeven de mensen u dat makkelijker.

GONDA:  
Ik zou in feite niets liever doen dan mij vanavond eens ferm lam te zuipen. Maar  
het is dat ik weer in positie ben.

EMELYNE:  
Ge meent het?

GONDA:  
Hij weet het nog niet,  
ik zoek nog een gepast moment.

EMELYNE:  
Als ge maar niet gaat denken dat mijn trouwfeest het gepaste moment is: we  
hebben een waarborg moeten betalen voor het meubilair.

GONDA:

Ik hoop dat een tweede kind hem met zijn voetjes op de grond zal houden. Hij heeft het zo moeilijk met onze kleine Thibault, het is alsof hij dat ventje niet kan rieken.

EMELYNE:

Dus ge hebt maar snel een tweede gemaakt?

Ge bedoelt eigenlijk dat ge Léon zonder zijn medeweten een kind aan zijn broek hebt gelapt?

GONDA:

Göh, Emelyne,

wat zijn die eigenlijk in deze context waard, de woorden 'medeweten' en 'lappen'.

Hij heeft er hem wel zélf ingestoken, hè!

En het is niet dat ik hem moest oppompen of spalken, dat ging allemaal van harte.

Iets te rap naar mijn goesting, maar van harte was het alleszins.

SCENE XII

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Medames et messieurs,

de bruid en de bruidegom zijn blij dat jullie erbij zijn op hun blij dag. Mag ik het mooie koppel verzoeken om de dans in te zetten.

ALLEN DANSEN

En mag ik nu de moeder van de bruidegom  
en de vader van de bruid op de dansvloer vragen,  
per favore.

Gilbert en Céleste.

Aan de aanwezigen zou ik zeggen:

maakt uw handen leeg en applaudiseer ermee.

Wie Gilbert en Céleste daar zo ziet staan zou denken dat zij het bruidspaar  
vormen

maar neen,

geachte aanwezigen,

het gaat wel degelijk om de moeder van de bruidegom en  
de vader van de bruid.

LÉON:

Verliefd, verloofd,

getrouwd, gekloot.

DJ JACQUES-ANDRÉ:

Aan de bruid wil ik nog zeggen:

Emelyne, gij hebt nooit goed uw moeder mogen kennen,  
helaas, mijn arme schaap.

Uw moeder is op een ochtend om pistoletjes gegaan en is nooit meer  
weergekeerd.

Maar er is een maar.

Vandaag krijgt ge er een nieuwe moeder bij: Céleste!

En wees gerust,

zij telt voor meer dan twee!

Speciaal voor uw vader en uw nieuwe,  
door de huwelijksband aangeworven moeder,  
deze prachtige mamboiaanse dans ...

LÉON:

Die twee daar houden niet van elkaar. Ze  
voelen niets voor elkaar,  
verlangen niet naar elkaar,  
voelen geen begeerte voor elkaar.

GONDA:

Léon, kom, pakt uw vest,  
we zijn naar huis.  
Als hij een glas gedronken heeft ...

CÉLESTE:

Haalt een Muermans in huis  
en ge hebt miserie.  
Ik wist het,  
ik heb daarnet zijn muil bekeken en  
ze stond me niet aan.

LÉON:

Maar eerst wil ik neg even aan alle aanwezigen vragen:  
heeft er iemand ooit die twee elkaar zien kussen.  
Heeft iemand hen ooit elkaar een handje zien geven,  
liefkozen,  
aan elkaar prutsen?  
Als dat geen verstandshuwelijk is!  
Het zijn twee frigo's die hier vandaag met elkaar in de echt verbonden zijn. Mogen  
zij gevuld zijn met bier.

CÉLESTE:

Zwijgt en verdwijnd  
spoorloos en onbeweend,  
gelijk larven in de bek van een vis.

LÉON:

Kussen, kussen, kussen, kussen ...  
Als ze elkaar toch zo graag zien dat  
ze ons ervan overtuigen.  
Als ze durven.  
Wat zeg ik:  
als ze kunnen.  
Kussen, kussen, kussen, kussen ...

EMEIYNE:

léon!

Coucou!

léon!

Ge moet eens kijken waartoe frigo's in staat zijn!

ZE NEEMT CÉDRIC STEVIG VAST EN BEGINT HEM PASSIONEEL MINUTENLANG TE  
ZOENEN,

IÉON WEG

SCENE XIII

CÉLESTE:

Gij zijt schoon,  
echt heel schoon!  
Uw kleedje is schoon,  
heel schoon.

GILBERT:

Twée druppels water haar moeder,  
met dat trouwkleed aan.

CÉLESTE:

Het is te hopen voor mijn zoon  
dat uw dochter niet al te veel op haar moeder lijkt, Gilbert.

Cédric zal met de glimlach uit bed stappen 's ochtend  
en gij zult mij vele schone kleinkinderen op de wereld zetten.

EMELYNE:

We gaan ons best doen, Céleste.

CÉLESTE:

Meiskes!

Als het enigszins kan moet ge meisjes maken!  
Vrouwen maken huwelijken kapot,  
maar mannen kennen pas rust als ze de hele wereld kapot hebben gekregen. Alle  
dagen ananas eten,  
kind,  
Dat is goed voor het x-chromosoon.  
En wat goed is voor het x-chromosoom ...

EMELYNE:

... is goed voor de kweek van meisjes.

CÉLESTE

Is goed voor het mesndom! En  
Cédric, veel vers fruit eten. fruit,  
fruit, fruit.  
Want fruit is goed.  
Goed voor het hart  
en goed voor de fluit.

Ginds, tussen de netels

**GILBERT:**

Pierrette, pak een keer uw accordeon

**LIED GILBERT**

SCENE XIII

CÉLESTE:

waar is Emelyne?

GILBERT:

Ze zal naar het WC zijn, zeker?

CÉLESTE:

Naar het WC?

Al zo lang?

LAURETTA:

haar boekweitflensjes gaan uitkotsen.

GONDA:.

Ik voel mij niet zo goed.

LAURETTA:

Die stoemp van rapenstelen en brandnetels in mousselinesaus was toch ook mijn meug niet.

Het is de mousseline waar Nelly al haar vetoverschotten in verwerkt. Was er trouwens niet eerst gesproken van tomate crevettes?

CÉLESTE:

Een trouw zonder tomate crevettes is een begrafenis.

TANTE NEILY:

Het zijn die strenge Europese visquota van tegenwoordig. Ik durf de mensen geen garnalen op hun bord te leggen als ik daar teveel geld voor moet vragen.

LAURETTA:

Dat pellen gebeurt dikwijls door onderbetaalde illegale Aziatische sloren die hun handen niet wassen.

Of door mongoolkes uit een beschutte werkplaats ergens in de Karpaten, en die speken soms op die garnalen om zich te wreken voor hun handicap.

TANTE NELLY:

Ze kan niet ziek zijn van garnalen, want we hebben geen garnalen gegeten.

PIERRETTE:

Ze is misschien in verwachting.

LAURETIA:

Emelyne zou toch nog geen last mogen hebben van een kloddertje boter meer of minder.

Als ze een beetje van haar moeder heeft ...

GILBERT:

Ik begin net te denken dat ze zeer zeker wel schrikwekkend veel van haar moeder heeft.

PIERRETIE:

Wat een hysterie.

Mag Emelyne nu al niet meer naar de wc op haar eigen trouw?

CÉLESTE:

Ga kijken, Pierrette,  
als ge denkt dat ze op de wc zit.

PIERRETIE GAAT WEG

CÉLESTE:

(TOT

GONDA)

Waarom zijt gij niet meegegaan met uw vent naar huis?

Het zijn geen koppels die apart aankomen en apart vertrekken.

GONDA:

Zeg, het is wel Emelyne die hier spoorloos is verdwenen, hè. Ik weet tenminste waar mijn man zich bevindt.

CÉLESTE:

Ik vraag mij dat af.

GONDA:

Cédric is daar godverdomme nog maar twee minuten getrouwd met Emelyne. Als hij haar nu nog niet de baas kan blijven,  
dan is zijn huwelijk er tien keer erger aan toe als het mijne.

MOP CÉDRIC JANTJE

MOP LAURETIA KOIJN IN HET HOLLETJE

PIERRETIE TERUG OP MET DE SCHOENEN VAN EMELYNE

EN GOOIT DIE OP DE GROND NEER VOOR DE VOETEN VAN CÉDRIC

CÉDRIC:

Een mes!

Geeft mij een mes!

Een mes,

Heeft er niemand een mes voor mij?

GILBERT:

Doet geen domme dingen, Cedric.

**SCENE XIV**

**BEELD CÉLESTE - CÉDRIC**

**SCENE XV**

**LIEFDESDANS CÉDRIC EN LÉON,**

EMEYNE:

Het spijt me, Céleste,  
het spijt me verschrikkelijk.  
Ik hield van Cédric,  
ik zou willen dat ge dat weet.  
Hij straalde zo'n zekerheid uit, zo'n rust.  
léon was het tegendeel.  
Sla mij maar dood.  
Schopt mij.  
Wurgt mij.  
Steekt mij als het moet in brand.

**EINDE**